

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Znakomite przewodnictwo na przepięknych drogach przyswajania Taqła

Streszczenie Kazania Piątkowego

Wygłoszonego przez Jego Ekscelencja Mirza Masroor Ahmad(aba), Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadiyya w meczecie Bait-ul-Futuh w Londynie.

20 stycznia, 2012 r.

Hudhur rozpoczął kazanie od recytacji wersetu:

Oni wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni, zachęcają do dobra i zabraniają zła, śpieszą, by prześcigać się w dobrych uczynkach. I tacy są wśród sprawiedliwych. I jeśli uczynią co dobrego, nie odmówi się im należytej nagrody. Allah zaś dobrze zna tych, którzy bronią się przed złem.
(3:115-116)

Hudhur powiedział, że również inne wersety Sury Al Imran wielokrotnie mówią o zasadach przedstawionych w powyższym cytacie. Bóg okazał nam łaskę zsyłając w niespokojnych czasach Imama Wieku, którym był Obiecany Mesjasz (as), a my mamy to szczęście, że mogliśmy go zaakceptować i przyrzec, iż będziemy dążyć do tego, aby nasza wiara była zgodna z tym, o czym Obiecany Mesjasz (as) mówił i co wyjaśniał w oparciu o Koran i Sunnah.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

*Tak, jak bardzo ważnym jest kontrolowanie własnego języka, aby nie powiedział czegoś, co mogłoby wywołać niezadowolenie Wzniosłego Allaha, tak też bardzo istotnym jest wypowiadanie słów wyrażających prawdę. **...zachęcają do dobra i zabraniają zła** jest chwałą Momin [arab. wiernych]. Zanim jednak człowiek zacznie zachęcać do dobra i zabraniać zła ważne jest, aby swoimi czynami potwierdził, że rzeczywiście posiada taką siłę. Istotne jest, aby zanim zacznie wpływać na zachowanie innych, jego własny stan stał się przekonujący i pewny. Dlatego pamiętajcie, aby nigdy nie przestawać zachęcać do dobra i zabraniać zła. Zaiste, ważna jest też umiejętność rozpoznania właściwego czasu i miejsca, a sposób mówienia powinien być zrozumiały i uprzejmy. Ponadto wielkim grzechem jest mówienie czegoś przeciw Taqła [arab. bojaźń Boża, sprawiedliwość, cnotliwość]. (Malfudhat, tom I, str. 424)*

Hudhur powiedział, że kiedy już zaakceptujemy Obiecanego Mesjasza (as) nasza odpowiedzialność wzrasta i musimy dążyć do osiągnięcia takiego stanu, kiedy każde nasze słowo i każdy czyn będą rozpowszechniać dobro i powstrzymywać od zła. W innym przypadku jakaż byłaby wartość naszego bai`at? Zaprawdę, odmienne postępowanie mogłoby wywołać Boże niezadowolenie.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Zawsze powtarzam, że im bliżej Boga znajduje się dana osoba, tym większa odpowiedzialność na niej spoczywa. (Malfudhat, tom I, strona 44)

Wyjaśniając te słowa Hudhur powiedział, że nie powinniśmy jedynie cieszyć się z tego, że to my zaakceptowaliśmy Obiecanego Mesjasza (as), ale musimy poświęcić wiele uwagi udoskonalaniu samych siebie. Samo posiadanie wiedzy nie uchroni nas przed odpowiedzialnością. Samo piastowanie stanowiska w Dżama`at [arab. wspólnota] nie chroni przed odpowiedzialnością, jeżeli nie postępujemy tak, jak się tego od nas wymaga. Przynależność do rodziny, w

której jej starsi członkowie byli gotowi do poświęceń nie chroni przed odpowiedzialnością, jeśli nasze postępowanie nie jest zgodne z naukami islam.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział, że Bogu nie są mili ci, którzy są bogaci i dobrze ubrani. Przeciwnie, bliscy są Mu ci, którzy dają wierze pierwszeństwo przed wszystkim i ze szczerym sercem przynależą do Boga. Przypomniał on również, iż wśród Bożych obietnic jest jedna, która mówi, iż sprawi On, że wyznawcy prawdy zatryumfują nad tymi, którzy jej zaprzeczają. Jednak równocześnie Obiecany Mesjasz (as) dodał, że jest prawdą, iż jego wyznawcy zatryumfują nad jego przeciwnikami, ale trzeba się tu zastanowić nad tym, czy każdy człowiek, który złożył *bai`at* stał się jego prawdziwym wyznawcą? Dopóki dana osoba nie zaszczepi w sobie wszystkich zasad, jakie wynikają z bycia jego wyznawcą, dopóty nie może być zaliczana do grona szczerych wyznawców.

Hudhur podkreślił, że musimy poważnie się nad tym zastanowić. Przykazanie „zachęcaj do dobra i zabraniaj zła” możemy praktykować jedynie wówczas, gdy przestrzegamy zaleceń Obiecanego Mesjasza (as), który był prawdziwym i gorliwym wielbicielem Proroka (saw). Rady i zalecenia Obiecanego Mesjasza (as) są ważne zarówno z punktu widzenia naszej religijnej oraz duchowej pomyślności, jak i dla naszego świeckiego rozwoju. Jeżeli w pełni ich nie przestrzegamy, to nie możemy nazywać siebie jego prawdziwymi wyznawcami. Obiecanemu Mesjaszowi (as) zostało powierzone wielkie zadanie niesienia przesłania islamu współczesnemu światu i tym samym jest to zadanie tych, którzy w niego uwierzyli. Jednak, aby je wykonać sami musimy stać się dobrym wzorem oraz pamiętać o zachowywaniu zgodności pomiędzy naszymi słowami i czynami. Obiecany Mesjasz (as) rzekł, że jeśli ograniczymy się do pogawędek i zachowywania pozorów, czym różnilibyśmy się od innych? Dodał, że musimy skupić się na demonstrowaniu światu dobrego wzoru, który będzie doskonalszy i sprawi, że pozostali ludzie zaakceptują to przesłanie. Bez niego

nikt nie zaakceptowałby naszych słów. Hudhur wyjaśnił, że ta doskonałość i błyskotliwość, o której tu mówimy to jasność oraz prostota, jaką musimy w sobie wytworzyć, aby wypełniać obowiązki wynikające z *bai`at*.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Wzniosły Allah miłuje sprawiedliwych. Pamiętajcie o wspianiałości Wzniosłego Allaha i bądźcie łagodni, i pamiętajcie, że każdy jest Bożym stworzeniem. Nie bądźcie wobec nikogo okrutni, ani porywczy. Nie patrzcie na innych z pogardą. Jeśli w stowarzyszeniu jest jedna osoba, która błądzi, szkodzi wszystkim pozostałym. Jeśli macie skłonność do popadania w gniew, przyjrzyjcie się swemu sercu i zobaczcie, gdzie jest źródło tego gniewu. To bardzo poważny stan. (Malfudhat, tom I, strona 9)

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Z bojaźnią Bożą mamy do czynienia wówczas, gdy człowiek zauważa, jak wiele zgodności występuje pomiędzy jego słowami i czynami. A kiedy widzi, że jego słowa i czyny nie są do siebie podobne, powinien zdawać sobie sprawę, że sam jest winien wywołania Bożego gniewu. Nie ma znaczenia, jak piękne słowa człowiek wypowiada, jeśli jego serce jest nieczyste; takie serce w Bożych oczach nie ma żadnej wartości. Przeciwnie, jedynie wywołuje Boży gniew. Dlatego moje stowarzyszenie musi wiedzieć, że ma przyjść do mnie, aby mógł zasiać ziarno, z którego wyrośnie drzewo pełne owoców. Każdy powinien zastanowić się nad sobą, aby zobaczyć, jakie naprawdę jest jego wnętrze i ukryte cechy. Jeżeli, niech Bóg wybaczy, nasze stowarzyszenie miałoby, tak jak inne co innego mówić, a co innego skrywałoby się w naszych sercach, to nie spotkałby nas dobry koniec. Kiedy Wzniosły Allah widzi, że serca ludzi z danej grupy są puste, a wygłaszają jedynie słowne obietnice, przestanie się o nich starać, On jest Samowystarczalny. W czasie bitwy pod Badr zostało uczynione proroctwo o zwycięstwie i wszyscy byli pełni nadziei, ale Prorok (saw) modlił się gorliwie i łkał. Hadhrat Abu Bakr Siddiq (ra) zapytał: „skoro

otrzymaliśmy obietnicę zwycięstwa, dlaczego trzeba modlić się z takim uczuciem?". Prorok (saw) odpowiedział: „Bóg jest Samowystarczalny w Swej Istocie. Dlatego jest możliwe, że Jego obietnica ma jakieś ukryte uwarunkowania ". (Malfudhat, tom I, strona 11)

Hudhur dodał, że skoro Prorok (saw), najbardziej przez Boga umiłowany, modlił się z takim przejęciem zastanawiając się, czy zostały spełnione wszystkie Jego warunki, to jak powinni zachowywać się pozostali ludzie!

Obiecany Mesjasz (saw) powiedział:

*W przypadku ludzi Taqla koniecznym jest, aby ich życie było wypełnione łagodnością i pokorą. Jest to dziedzina Taqla, w której borykamy się z nieuzasadnionym gniewem. Ostatnim i najtrudniejszym stadium dla ludzi prawdomównych oraz bardzo oddanych jest unikanie gniewu. Z niego rodzi się arogancja i zarozumiałość, a czasami sam gniew jest właśnie rezultatem arogancji i zarozumiałości. Irytacja budzi się w nas wówczas, gdy na pierwszym miejscu przed dobrem innych stawiamy swoje własne. Nie chcę, aby ludzie z mojego stowarzyszenia uznawali każdego za skromnego, wspaniałego, albo żeby byli z siebie dumni, albo patrzyli na innych z pogardą. Sam Bóg wie, kto jest skromny, a kto wspaniały. Pogarda przynosi ze sobą pewien rodzaj poniżenia. Straszne jest, że rozrasta się ona jak zasiane ziarno i staje się źródłem zniszczenia. Niektórzy ludzie są bardzo uprzejmi, kiedy spotkają się z tymi uznawanymi za znaczących. Ale wielkość polega na słuchaniu z pokorą tego, co mówią ludzie skromni oraz okazywaniu im szacunku i zrozumienia wypowiedzianych przez nich słów, a nie udzielania im drażliwych odpowiedzi, które mogłyby ich ranić. Wzniosły Allah rzekł: ... **i nie nazywajcie się przezwiskami. Złą rzeczą jest być nazywanym złym imieniem po tym, jak się uwierzyło. Ci zaś, którzy nie okazują skruchy są grzesznikami. (49:12)** Nie wypowiadajcie imion zrodzonych ze złości, to jest oznaką waszej słabości. Ten, kto przeżywa drugiego nie umrze dopóki on*

nie popełni tego samego błędu. Nie przeklinajcie swoich braci. Skoro wszyscy pijecie z tego samego źródła, któż może wiedzieć, komu los pozwoli wypić więcej? Nie można uzyskać prawdziwego uznania i szacunku jedynie w oparciu o świeckie zasady. W oczach Wzniosłego Allah wielki jest ten, kto jest sprawiedliwy. (...) **Zaprawdę, najbardziej czcigodnym spośród was w oczach Allaha jest ten, kto wśród was jest najbardziej sprawiedliwy. Zaiste, Allah jest Wszechwiedzący, Wszechświadomy. (49:14)** (Malfudhat, tom I, str. 36)

Obiecany Mesjasz (as) powiedział również:

Prawdziwej wnikliwości, intuicji i wiedzy nie można osiągnąć bez więzi z Wzniosłym Allahem. Dlatego mówi się, że należy odczuwać strach przed wnikliwością i intuicją Momin, ponieważ oni widzą wszystko z pomocą Bożego światła. Jak już powiedziałem, nigdy nie uzyskamy prawdziwej wnikliwości, intuicji i zrozumienia i wiedzy, dopóki nie uzyskamy Taqla. Jeśli chcesz odnieść sukces wykorzystaj swoje zmysły, zastanów się i dobrze wszystko przemyśl. Koran wielokrotnie zaleca nam zastanowienie się i rozważania. Rozpamiętuj ukryte znaczenie słów Koranu i stań się cnotliwy z natury. Kiedy twoje serce zostanie oczyszczone, a ty zaczniesz korzystać z mądrości i przestrzegać Taqla, to połączenie obu stworzy warunki, o których mowa w poniższym wersecie, a które wypłynął wprost z waszych serc: (...) **Panie nasz, nie stworzyłeś tego wszechświata na darmo. Tyś jest Święty, więc uchron nas przed karą Ognia. (3:192)** Wówczas stwierdzicie, iż stworzenie nie jest bezcelowe, ale samo w sobie wskazuje na prawdę i dowód istnienia Prawdziwego Stwórcy, a wszystkie rodzaje sztuki i nauki, które wspierają religię staną się oczywiste. (Malfudhat, tom I, strona 66-67)

Hudhur wyjaśnił, że kiedy serce człowieka potwierdza, iż Boże stworzenie nie dokonało się na darmo, to modli się on do Boga, aby ochronił go przed karą

Ognia oraz rozumie, że wszyscy ludzie są sobie równi i bardzo ważnym jest, aby ich szanować.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Jeśli chcesz prosperować na tym świecie i w życiu przyszłym oraz zdobyć serca innych, to musisz przyswoić sobie czystość. Zaangażuj swoje zmysły i przestrzegaj przykazań Słowa Bożego. Popraw się i ukaż innym swoją wysoką moralność. Tylko wówczas odniesiesz sukces. Jak słusznie ktoś zauważył: „To, co przychodzi prosto z serca, wpływa na serca innych”. Tak więc, po pierwsze wzbudź w swoim sercu odwagę. Jeśli chcesz wpływać na serca innych, stwórz siłę właściwego postępowania, bo bez tego twoje słowa nie staną się mocne i nie będziesz silny. Są setki ludzi, którzy pięknie mówią. Wielu z nich otrzymało tytuł maullī lub ulema [naukowcy, przywódcy religijni] i stoją na mównicach głosząc kazania i twierdzą, że są przedstawicielami oraz spadkobiercami proroków. Mówią: unikajcie arogancji, dumy i niemoralności. Ale sami tak właśnie postępują na co dzień i takie jest ich zachowanie. Możecie ich według tego ocenić. Jak więc ich słowa mogłyby poruszyć wasze serca? (Malfudhat, tom I, strona 67)

Hudhur dodał, że wśród tych, którzy nie akceptują Obiecanego Mesjasza (as) są też ludzie wykształceni, przyzwoici i oni również nie uznają maullīch.

Obiecany Mesjasz (as) rzekł:

Uważam, że ci maullī, którzy są przeciwni nowoczesnej nauce są w błędzie. W rzeczywistości postępują tak, aby skryć swoje przewinienia i słabości. W ich głowach zakorzeniła się myśl, że badania nowoczesnej nauki czynią z ludzi przeciwników islamu i sprowadzają ich na manowce. Zadeklarowali więc, że intelekt i nauka są czymś całkowicie niezgodnym z islamem. Ponieważ brak im wiadomości, aby mogli krytykować dane nurty filozoficzne, chcą zatuszować

te swoje braki, na oczekaniu wymyślają hasła o tym, że nie należy studiować nowoczesnych nauk. Ich dusze drżą na samą myśl o filozofii, a przed nowymi badaniami padają bezradni na kolana.

Nie przyznają jednak, że istnieje prawdziwa filozofia, jaka powstała w oparciu o Boże objawienia, a której jest pełno w Koranie. Tą wiedzę otrzymali jedynie ci, którzy z bezgraniczną pokorą i z zachowaniem najwyższej moralności poświęcili siebie Wzniosłemu Allahowi. Ich serca i umysły są pozbawione nieczystości aroganckich myśli, przyznają oni swoją słabość uznając równocześnie szczere i całkowite oddanie Bogu.

Dlatego właściwym jest, aby nowoczesna nauka rozwijała się w celu służenia wierze i aby przekazywać Boże Słowa, a zdobywa się ją z wielką starannością. Jednakże, jak sam zauważyłem i o czym trzeba wspomnieć, aby ostrzec ludzi, którzy zagłębiają się w naukę mając na względzie tylko jeden cel, staje się ona ich obsesją i pochłania ich tak bardzo, że rezygnują z towarzystwa ludzi uduchowionych. Sami natomiast nie posiadają żadnego Bożego światła w sobie. Takie osoby zazwyczaj gubią się i oddalają od islamu. Ale zamiast stawiać naukę na drugim miejscu po religii, darmo starają się umieścić islam na drugim miejscu za nauką, a mimo to sądzą, że służą religii i narodowi. Pamiętajcie jednak, że religii może służyć jedynie ten człowiek, który ma w sobie niebiańskie światło. (Malfudhat, tom I, strona 68-69)

Hudhur dodał, że sam również podkreśla wagę prac badawczych, gdyż są one wspaniałym źródłem *Tabligh* [arab. szerzenie przesłania islamu] i rozpowszechniania dobrej nowiny. Wracając do słów Obiecanego Mesjasza (as) o „niebiańskim świetle” Hudhur dodał, iż rzeczywiście otrzymaliśmy je w dzisiejszych czasach i to właśnie poprzez Obiecanego Mesjasza (as).

Obiecany Mesjasz (as) napisał kiedyś:

...i starajcie się prześcigać w wytrwałości, i zważajcie, i bójcie się Allaha... (3:201) *Tak, jak ważna jest obrona granic przed wrogiem, aby nas nie zaatakował, podobnie musicie być gotowi, aby wróg nie przekroczył granic i nie zaszkodził islamowi. Wcześniej mówiłem o tym, że gdy chcecie wesprzeć wiarę i służyć islamowi musicie przede wszystkim zaadoptować Taqla i czystość, które to uczynią z was niezdobytą twierdzę Wzniosłego Allaha, a wówczas otrzymacie przywilej i prawo służenia mu. Widzicie, jak osłabił charakter muzułmanów. Całe narody patrzą na nich z pogardą. Jeśli wasza wewnętrzna siła także osłabnie i ulegnie zmniejszeniu, to uznajcie, że wszystko się skończyło. Oczyszczajcie siebie tak, aby ta święta siła was przepelniła, a wy abyście stali się silnymi obrońcami, jak ci, którzy strzegą granic. Łaska Wzniosłego Allaha jest zawsze ze sprawiedliwymi i prawdomównymi. Nie przyswajajcie sobie takiej moralności i sposobów, które zbrukałyby reputację islamu. Ludzie niemoralni i muzułmanie, którzy nie praktykują nauk islamu plamią jego dobre imię. Muzułmanin publicznie pije alkohol, a potem wymiotuje, jego turban spada na ziemię, a on wpada do ścieku. Policja go bije, a hindusi i chrześcijanie śmieją się z niego. Jego niereligijne zachowanie nie jest jedynie wynikiem jego kpiarstwa, ale w niezauważalny sposób wpływa na islam. Takie wiadomości i raporty z więzień głęboko mnie zasmucają, zwłaszcza gdy widzę, jak z powodu ich złych uczynków muzułmanie wywołują zgorszenie. W moim sercu pojawia się niepokój, że ci ludzie, którym wskazano właściwą drogę, poprzez swoje ekscesy nie tylko niszczą samych siebie, ale dają też innym okazję do szydzenia z islamu.* (Malfudhat, tom I, str. 77-78)

Hudhur dodał, że nadal spotykamy się z podobną sytuacją. Podczas lotu do krajów arabskich lub Pakistanu, kiedy alkohol jest ogólnie dostępny, muzułmanie piją bez umiaru i są utrapieniem dla współpasażerów.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Nasze stowarzyszenie nie potrzebuje silnych ludzi, ani atletów. W rzeczywistości potrzebujemy tych, którzy mają siłę poprawić własną moralność. Faktem jest, że człowiek silny na pewno nie potrafi przenieść góry. A ten, kto potrafi zwiększyć własną moralność jest prawdziwie odważnym człowiekiem. Pamiętajcie, aby z całych sił dążyć do poprawy moralności, ponieważ to stanowi prawdziwą potęgę i odwagę. (Malfudhat, tom I, str.140)

Obiecany Mesjasz (as) rzekł:

Są jeszcze dwie dalsze sprawy, o których powinni pamiętać ludzie prawdomówni i szczerzy. Jedną jest prawdziwa wiara. Wzniosły Allah okazał nam wielką łaskę, gdy poprzez Proroka (saw) wskazał nam drogi idealnej i całkowitej wiary, i to bez ciężkiej pracy, czy wysiłku z naszej strony. Wielu uczonych nadal jest pozbawionych drogi, która została wam teraz wskazana. Dlatego powinniście być wdzięczni Wzniosłemu Allahowi za tą łaskę i błogosławieństwo. Wdzięczność spoczywa w przyswojeniu sobie ze szczerym sercem tych dobrych uczynków, które mają miejsce po prawdziwym uwierzeniu i stanowią drugą część. Czerpcie pomoc ze swojego postępowania, módlcie się, aby Bóg zachował waszą stałość w prawdziwej wierze i umożliwił wam wypełnianie dobrych uczynków. Oddawanie Mu czci składa się z poszczenia, Salat, płacenia Zakat, itd. Pomyślcie teraz na przykład o Salat. Przyszło ono na ten świat, ale nie jest z tego świata. Prorok (saw) powiedział, że „Salat jest rozkoszą dla oczu”. (Malfudhat, tom I, str. 149-150)

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Spójrzcie, jaki koniec spotkał narody podobne do narodu Lota. Bardzo ważne jest, aby każdy - nawet ten, którego serce jest zatwardziałe, skarcił je i pracował nad nim, aby stało się skromne oraz czułe. W przypadku członków naszego stowarzyszenia ma to ogromne znaczenie, ponieważ otrzymują oni nową wiedzę duchową. A jeśli ktoś twierdzi, że posiada taką wiedzę, ale nie stosuje jej w praktyce, to jego słowa są jedynie przechwałkami. Dlatego nasze

stowarzyszenie nie może podchodzić z nonszalancją do niedbałości innych, a widząc ochłodzenie żarliwości u innych osób nie może dopuścić, aby obniżał się poziom jego gorliwości. Ludzkość ma wiele pragnień, ale któż zna to, co niewidzialne, któż wie, jaki los go czeka? Życie nigdy nie układa się tak, jakbyśmy tego chcieli. Prawdą jest, że nasze życzenia różnią się od naszego przeznaczenia. Pamiętajcie, że Wzniosły Allah trzyma w dłoniach księgi życia ludzkiego i nikt nie wie, co jest w nich zapisane. Dlatego człowiek powinien obudzić swoje serce i zwrócić na nie swoją uwagę. (Malfudhat, tom I, str. 153)

Obiecany Mesjasz (as) rzekł również:

Powinni przyswoić sobie Taqla, bo jedynie ona może być nazywana streszczeniem Szariat. Jeśli mielibyśmy pisemnie wyjaśnić znaczenie Szariat, to jego istotą może być jedynie Taqla. Ma ona wiele poziomów i stopni, ale jeśli poszukujący jest prawdomówny oraz pokonuje kolejno podstawowe poziomy ze zdecydowaniem i szczerością, to dzięki swojej prawdomówności i dążeniu do odnalezienia prawdy w końcu osiąga wysoki stopień. Wzniosły Allah stwierdza: **...Allah przyjmuje jedynie od sprawiedliwych. (5:28)** Oznacza to, że wzniosły Allah akceptuje modlitwy sprawiedliwych, taka jest Jego obietnica, a On nie łamie Swoich obietnic. Jak zapisano : **... Zaiste, Allah nie zawodzi, jeśli chodzi o Jego obietnice. (13:32)** Dlatego, jeśli warunek Taqla jest obowiązującym dla zaakceptowania modlitwy, czy człowiek, który pragnie, aby jego modlitwa została przyjęta mógłby pozostać niedbałym w tym zakresie lub błędzić, czy nie byłoby to z jego strony nierozważne i głupie. Dlatego tak istotne jest, aby każdy członek naszego stowarzyszenia przestrzegał Taqla najlepiej, jak potrafi. Aby mógł zakosztować przyjemności zaakceptowania jego modlitwy i wzmocnienia swojej wiary. (Malfudhat, tom I, str. 108-109)

Obiecany Mesjasz (as) napisał:

Skrucha nie jest czymś wyjątkowym lub zbyt dużym. Jej wpływ nie ogranicza się do Dnia Sądu, raczej ozdabia ona zarówno życie, jak i wiarę człowieka,

zapewnia mu komfort i pomyślność zarówno w świecie doczesnym, jak i w przyszłym. Wniosły Allah stwierdza w Koranie: **...Panie nasz, daj nam dobro na tym świecie, jak i dobro w świecie przyszłym, oraz uchron nas przed mękami Ognia. (2:202)** Słowo „Rabbana” [arab. Panie nasz] jest subtelnym zwróceniem uwagi na skruchę, ponieważ wymaga, aby człowiek zwracał się do swego Pana po tym, jak wystrzega się innych bożków, które sam wcześniej stworzył. To słowo nie może zostać wypowiedziane przez człowieka bez prawdziwego bólu i czułości. Pan jest Tym, Który stopniowo czyni nas doskonałymi, Który nas wychowuje i wspiera. Faktem jest, że człowiek powołał do życia wiele bożków, bezmyślnie polegając na schematach swojego postępowania i własnych sztuczkach, które to stały się jego bóstwami. Jeśli jest dumny ze swojej wiedzy lub siły fizycznej, to one stają się jego bożkami; jeśli jego pychę powoduje uroda lub bogactwo, to są jego bóstwa. Krótko mówiąc, człowiek ulega tysiącom podobnych słabości. Dopóki nie odrzuci ich wszystkich, dopóki nie zacznie się ich wystrzegać i w pełni nie podda się Jedyńemu Bogu, Który nie ma partnerów, Który jest Prawdziwym Panem, i jeśli nie zwróci się do Niego czułym i pochodzącym prosto z serca słowem „Rabbana”, dopóty nie zrozumie Prawdziwego Pana. Kiedy człowiek z czułym sercem i poruszoną duszą wyznaje swój żal w obecności Pana, przyznaje się do swoich grzechów i nazywa Go „Rabbana”, czyli przyznaje, że On jest Jedyńym Prawdziwym Panem, a my z powodu własnych błędów byliśmy zagubieni. Teraz porzuciwszy fałszywe bóstwa i ze szczerego serca wychwalając Jego Rububijjat zwraca się ku Niemu.

Krótko mówiąc, bez tego trudno uczynić Boga swoim Panem. Dopóki inne bożki i reprezentowane przez nich wartości, ich wspaniałość i dostojność nie opuszczą ludzkiego serca, człowiek nie jest w stanie przestrzegać tego, czego wymaga od niego Prawdziwy Bóg i Jego Rububijjat. Niektórzy ludzie czynią swoim bogiem fałsz, a potem stwierdzają, że nie potrafią bez niego funkcjonować. Dla innych jest nim kradzież, rabunek lub oszustwa i wierzą, że nie ma dla nich innego sposobu zdobywania środków do życia. To są ich

*bogowie. Złodziej, który posiada wszystkie narzędzia włamywacza, dla którego noc jest najlepszą porą, bo nie ma wówczas straży, czy uzna on jakąś inny sposób, oprócz rabunku, za lepszy do zdobywania środków do życia? On uznaje swoje narzędzia i zdolności za boga. Ludzie, którzy polegają na swoich planach i sztuczkach, po co mieliby modlić się i zwracać z błaganiem do Boga? Modlitwy potrzebuje jedynie ten, dla którego inne drogi są zamknięte i który nie widzi innego sposobu, jak proszenie Boga o pomoc. Taki człowiek modli się całym sercem. Modlitwa : **Panie nasz, daj nam dobro na tym świecie...** jest tylko dla tych, którzy uwierzyli w Boga jako w swojego Pana i są przekonani, że żadne inne bóstwa nie mogą dorównać ich Panu.*

Ogień nie oznacza jedynie Ognia Dnia Sądu. Ten, kto żyje na tym świecie od dłuższego czasu widzi, że są tu tysiące różnych ogni. Doświadczenie mówi nam, że na świecie są wszechstronne ognie, wszelkie rodzaje męczarni, strachu, zabijania, przeciwności, chorób, niepowodzeń, obaw z poniżenia i nieszczęścia, tysiące różnych cierpień, problemów związanych z żoną i dziećmi, oraz nieporozumień z krewnymi. To wszystko jest ogniem. Momin modli się do Boga, aby Ten ochronił go od wszelkiego rodzaju ognia. Szukamy Twojej pomocy, uchroni nas wszystkich problemów, które czynią życie człowieka nędznym i są dla nas jak ogień. (Tafsiir ul Qur'an autorstwa Obiecanego Mesjasza (as), tom I, str. 696-697)

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Wzniosły Allah stwierdza w Świętym Koranie:

... i wyniosę tych, którzy idą za tobą ponad tych, którzy nie wierzą aż po Dzień Zmartwychwstania. (3:56) Ta dodająca otuchy obietnica była dana synowi Marii, spełniona w chrześcijaństwie. Ale niosę wam radosną nowinę, że ... Wzniosły Allah dał nam tę samą radosną obietnicę. Teraz, uznajcie, czy ten, kto chce związać się ze mną oraz uczestniczyć w tej wielkiej obietnicy i radosnej nowinie, może być tym, który znajduje się w stanie

Ammarah [arab. podżegania do złego] i kroczyć drogami niegodziwości? Na pewno nie; wy, którzy prawdziwie doceniacie tę Bożą obietnicę i nie uznajecie tego, co mówię za bajki, pamiętajcie o tym i słuchajcie swego serca. Jeszcze raz zwracam się do tych, którzy są ze mną związani, a nie jest to zwykła więź, ale raczej więź doskonała. Jej wpływ nie dosięga jedynie mnie, ale też tej Istoty, Która uczyniła ze mnie szanowanego i idealnego człowieka, który przyniósł światu ducha prawdy. Mówię to, bo gdyby sprawy te dotyczyły jedynie mnie samego nie martwiłbym się nimi i o nic nie troszczył. Ale to wszystko nie kończy się tutaj. Ma to wpływ na naszego Proroka (saw) i Wzniosłego Allaha. Dlatego słuchajcie bardzo uważnie. Jeśli chcecie uczestniczyć w tym porządkowaniu i chcecie być jego weryfikantem, i naprawdę pragniecie tak wielkiego sukcesu (być ponad tymi, którzy zaprzeczają aż po Dzień Sądu), powiem wam tylko, że ten sukces nie zostanie osiągnięty dopóki nie przejdziecie przez Lałama [arab. stanu wyrzuty sumienia] i nie dotrzecie do wieży Mutmainnah [arab. stan pokoju/odpoczynku].

Nic więcej wam nie powiem, bo wy połączyliście się z tym, którego wyznaczył Bóg. Słuchajcie tych słów ze szczerym sercem i zawsze bądźcie gotowi je wypełniać, abyście nie byli spośród tych, którzy upadają w brud zaprzeczenia po zaakceptowaniu i przez to cierpią wieczne męczarnie. (Malfudhat, tom I, str.103-105)

Hudhur modlił się, abyśmy w naszej wdzięczności za bycie pobłogosławionymi wiedzą i zrozumieniem, jakie otrzymaliśmy od Obiecanego Mesjasza (as) przestrzegali *Taqła*.

Następnie Hudhur ogłosił, że poprowadzi modlitwy pogrzebowe in absentia w intencji Sheikha Muhammada Naeem sahiba, Asim Kamal sahiba oraz Irfan Ahmad sahiba.